

Můj sen

Jednoho dne se mi zdálo, že jsem se ocitl v září roku 1940 a byl jsem pilot britského letectva. Naše letiště bylo poblíž britského přístavu Dover. Druhý den jsme se zúčastnili velké letecké bitvy.

Já jsem letěl v letounu Hawker Hurricane. Po mém pravém boku letěla moje dvojka a po mém levém moje trojka. Po pěti minutách jsem spatřil velkou formaci německých bombardérů, zakřičel jsem do interimu: „Pozor, kluci, na druhé hodině jsou Němci.“ Celá letka zahnula doleva. Já jsem si hned vybral cíl. Byl to německý bombardér Heinkel 111. Zahájil jsem palbu. Zasáhl jsem jeden motor a ten začal hořet. Pak jsem se zaměřil na další cíl. Když jsem chtěl začít pálit, uslyšel jsem, že na mě někdo z interkomu volá: „Pozor, je za tebou!“ Otočil jsem hlavu a uviděl německý stíhač. Okamžitě jsem ostře zahnul doleva a pak jsem se po několika manévrech dostal za německou stíhačku. Sestřelil jsem ji. „Díky bohu,“ řekl jsem si. Potom jsem se rozhodl, že zaútočím na další německé letouny.

Když jsem chtěl znovu vystřelit, tak se nic nestalo. V duchu jsem si řekl: „Ajaj.“ Měl jsem prázdné zásobníky, musel jsem se stáhnout na letiště. Později se na letiště dostal i zbytek peruti. Výsledek byl takový, že se Němci rozhodli stáhnout. Potom jsme si šli odpočinout.

A jak to bylo dál už nevím, protože jsem se probudil se zvoláním tatínka: „Vstávej, už je ráno.“

Josef Vahalík, 6. ročník